

Posudek na bakalářskou práci:

Monika Brenišínová: Význam zobrazení Posledního soudu v české nástěnné malbě 14. století

Tuto práci lze pokládat za jeden z velmi kvalitních příkladů kombinace uměleckohistorické a kulturněantropologické metodologie. Autorka si zvolila jasné téma a svou práci jasně rozčlenila – nejprve obecný popis problematiky Posledního soudu jakožto dobového artefaktu, vypovídajícího o mentalitě středověkého člověka, poté aplikace těchto teorií na čtyři konkrétní zobrazení Posledního soudu v českém prostředí. Čtyři příklady použití téhož tématu jsou dostatečně rozdílné, aby umožňovaly smysluplnou komparaci. Autorčin jazyk je adekvátní vědecké práci a současně kultivovaný. Použitá literatura je dostatečně bohatá. Toto všechno předurčuje práci k vysokému bodovému ohodnocení.

Výhrady v rámci tohoto vysokého hodnocení jsou jen dílčí. Především, nejsem si jist, že bylo vhodné zařadit reflexi zahraniční literatury k tématu až na závěr – spíše měla být zahrnuta do úvodní části. Vyzvednutí pouze jedné knihy, na základě které autorka své téma zpracovává, jí spíše škodí než prospívá, neboť „timeo lectorem unius libri“. Celá tato část mohla být i stručnější. To se týká i poznámek, které vysvětlují základní teologické a historické pojmy zbytečně obsírně – odborný čtenář je vysvětlovat nepotřebuje. Úplný závěr, s úvahou o rozpojitosti a spojitosti představ středověkého a moderního člověka o smrti a budoucnosti, je spíše matný, než že by práci korunoval.

Toto vše jsou však opravdu jen poznámky zcela in margine. Navrhuji hodnocení čtyřicet pět bodů.

Doc. Martin Putna